

Çocuk ve Kelebek Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Kelebek Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir sabah, Leo adında bir çocuk çizim defteriyle evinin ön basamaklarında oturuyordu. Sıcak, açık kahverengi bir teni, kocaman koyu kahverengi gözleri ve burnunun üzerinde birkaç çili vardı. Yeşil kanvas çantasında bir kurşun kalem ve bir defter taşıyordu. Leo kelebekleri izlemeyi her şeyden çok severdi. Bir sonraki uçuşlarını görmek için saatlerce kıpırdamadan oturabilirdi.

Siyah damarlı ve beyaz benekli, parlak turuncu bir kelebek Leo'nun bahçesine uçtu. Mor bir çiçeğe kondu ve kanatlarını açıp kapattı. Leo nefesini tuttu. Kelebeğin nektar içişini, sonra yakındaki sarı bir çiçeğe uçuşunu izledi. Leo kelebeği hızla çizim defterine çizdi ve çiçeğin rengini yazdı. Kelebeğin uğradığı her yeri hatırlamak istiyordu.

Leo mahallesinin özel bir haritasını çizmeye karar verdi. Evini bir yıldızla işaretledi ve kelebeklerin konduğu yerlere küçük çiçekler çizdi. Harita, Akçaağaç Sokak'taki bahçeyi ve parkın yakınındaki büyük papatya tarlasını gösteriyordu. Çimenler için yeşil, kelebekler için turuncu kalem kullandı. Bütün öğleden sonra çalıştı ve kelebek haritasına giderek daha fazla nokta ekledi.

Ertesi gün okulda Leo haritasını arkadaşlarına göstermek için getirdi. Maya adında bir kız onu hemen fark etti. Koyu kahverengi bir teni, parlak ela gözleri ve iki kısa örgüsü vardı. Mor tişörtünün üzerinde kelebekler basılıydı. "Vay! Bu ne?" diye sordu haritayı işaret ederek. "Bu benim kelebek haritam," dedi Leo gururla. "Kelebeklerin nereye gittiğini gösteriyor."

Maya yaklaşıp haritayı inceledi. "Yani bunlar en çok sevdikleri çiçekler mi?" diye sordu. Leo başını salladı. "Evet, turuncu olan en çok mor ve sarı çiçeklere uğruyor." Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Bunu boş yerleri bulmak için kullanabiliriz!" dedi. "Hiç çiçek olmayan yerleri. Sonra daha fazla ekebiliriz!" Leo gülümsedi. Bunu daha önce hiç düşünmemiştir.

Tam o sırada öğretmenleri Bayan Green yanlarına geldi. Gümüşü gri dalgalı saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve yuvarlak gözlüklerinin ardında sevecen mavi gözleri vardı. Zeytin yeşili bir hırka giymiş, tohum paketleriyle dolu bir kanvas çanta taşıyordu. "Siz ikiniz neye bakıyorsunuz?" diye sordu. Maya ona haritayı gösterdi. "Bunu Leo yaptı!" dedi. "Hiç çiçek olmayan yerlere çiçek ekebilir miyiz?"

Bayan Green sıcak bir gülümsemeye baktı. "Bu harika bir fikir," dedi. "Yerli çiçekler kelebeklere yiyecek ve dinlenecek bir yer verir. Bunu bir sınıf projesi yapalım." Tohum paketlerini çıkarıp Leo ve Maya'ya gösterdi. "Bunlar burada iyi yetişen çiçeklerin tohumları. Bunları mahallenin çeşitli yerlerine ekebiliriz." Leo göğsünde bir kelebek gibi mutlu bir kıpırtı hissetti.

O öğleden sonra bütün sınıf Bayan Green'le birlikte dışarıda toplandı. Maya Leo'nun haritasını kaldırıp çitin yanındaki çıplak bir noktayı gösterdi. "Burası!" dedi. "Hiç çiçek yok." Çocuklar küçük kürekler ve sulama kapları taşıdılar. Leo yeni noktaları işaretlemek için çizim defterini getirdi. Küçük çukurlar kazıp tohum ektiler. Maya'nın kırmızı sırt çantası, herkese yardım etmek için noktadan noktaya koşarken zıplıyordu.

Her gün okuldan sonra Leo ekim noktalarını kontrol etti. Tohumların küçük resimlerini çizdi ve hava durumuyla ilgili notlar aldı. Bazı günler güneşliydi, bazı günler yağmur yağdı. Leo tohumların büyümek için suya ve ışığa ihtiyacı olduğunu öğrendi. Kelebeklerin de bütün mevsim boyunca çiçeğe ihtiyacı olduğunu öğrendi. Haritasına yeni simgeler ekledi: güneşli yerler için bir güneş, ıslak yerler için bir yağmur damlası.

Bir sabah Leo toprağın içinden minik yeşil bir filizin çıktığını gördü. "Büyüyorlar!" diye bağırdı. İki ev ötede oturan Maya'ya haber vermeye koştu. Birlikte her noktayı kontrol ettiler. Bazılarında küçük yapraklar vardı, bazıları hâlâ çıplaktı. "Sadece sabırlı olmalıyız," dedi Maya. Leo başını salladı. Kelebeklerin de sabırlı olduğunu biliyordu. Çiçeklerin açmasını beklerlerdi.

Haftalar geçti ve bitkiler uzadı. Tomurcuklar belirdi, sonra açılıp parlak çiçeklere dönüştü. Bir öğleden sonra Leo tanıdık bir turuncu kanat çırpışı gördü. Siyah damarlı ve beyaz benekli kelebek tam yeni bir mor çiçeğe kondu. Çizim defterine çizdiğiyle aynı türdendi! Leo nefesini tuttu ve izledi. Sonra gülümsedi ve defterine yazdı: "Kelebek yeni bahçeyi ziyaret etti!"

Maya kocaman bir gülümsemeyele koşarak geldi. "İşe yaradı!" diye sevindi. "Çiçeklerimiz kelebekleri geri getirdi!" Kısa süre sonra daha fazla kelebek geldi. Bazıları sarı, bazıları beyaz, bazıları da ilki gibi turuncuydu. Çocuklar sessizce durup onların çiçekten çiçeğe uçuşunu izlediler. Bayan Green onlara katıldı ve "Görüyor musunuz? Yakından izlemek onları korumanıza yardımcı oldu," dedi.

Leo haritasına baktı. İlk günden bu yana çok deęiřmiřti. Artık her yerde yeni çiçek simgeleri ve yanlarında küçük kelebek iřaretleri vardı. "Haritam çiçeęe ihtiya duyan yerleri bulmamıza yardımcı oldu," dedi. "Ve řimdi kelebeklerin daha ok yuvası var." Maya bařını salladı. "Ona eklemeye devam etmeliyiz," dedi. "Hâla bazı boş yerler var."

Haber mahalleye yayıldı. Diğer çocuklar ve hatta bazı büyükler Leo'nun kelebek haritasını görmek istedi. Bazıları eklemek için kendi tohumlarını getirdi. Leo onlara yerli çiçekler için en iyi yerleri gösterdi ve birlikte ektiler. Akçaağaç Sokak'taki bahçe büyüdü. Çitin yanındaki çıplak nokta artık rengârenk bir çiçek tarlasıydı. Leo birlikte yaptıkları şeyle gurur duydu.

Bir akşam Leo çizim defteriyle basamaklarda oturdu. Turuncu kelebek tam defterin kapağına kondu. Bir an durdu, sonra uçup gitti. Leo gülümsedi ve haritasına bir kelebek daha çizdi. Küçük bir fikrin nasıl büyük bir şeye dönüştüğünü düşündü. Doğayı yakından izlemek onu korumasına yardımcı olmuştu ve bu onu mutlu ve umutlu hissettiriyordu.

Artık Leo ve arkadaşları her gün daha fazla kelebek ve çiçeğin tadını çıkarıyor. Hâlâ kelebek haritasına eklemeler yapıyor, yeni noktaları ve yeni ziyaretçileri işaretliyorlar. Maya sık sık "Haritamız bir hazine avı gibi!" der. Bayan Green de gülümseyip "Hepiniz genç bilim insanlarısınız," der. Leo yeşil çantasını hep yanında tutar; bir sonraki kelebeğin konmasına ve bir sonraki haritanın çizilmesine hazırdır.